

РЕШЕНИЕ

№ 13189

гр. София, 29.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4475** по описа за **2024** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. Г. В., ЕГН: [ЕГН], чрез процесуален представител адв. П.-М. Бозов от АК-В., срещу Решение № 952 от 22.02.2024 г. по НАХД №5414/2022 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление НП №22-4332-003938 г., издадено от Г. В. Б., началник група при СДВР, ОПП-СДВР.

В касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е постановено при съществени нарушения на процесуалните правила, както и при нарушение на материалния закон. Конкретно се сочи, че по възражението за липсата на подписи на двама свидетели в АУАН-а липсва произнасяне от страна на въззивната инстанция, с което е нарушен принципът на изграждане на вътрешното убеждение от страна на съда. Релевира доводи и за неправилно тълкуване на нормата на чл. 5, ал. 1 от Наредбата за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Искане се отмяна на решението на районния съд и отмяна на процесното наказателно постановление. В съдебното заседание по делото касаторът се представлява от адв. А..

Ответникът – СДВР – отдел „Пътна полиция“ не взема становище по жалбата и не изпраща представител в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна. АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните по делото доказателства, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

С процесното НП №22-4332-003938 на касатора на основание чл.174, ал.3, пр. 2 от ЗДвП е наложена „глоба“ в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за това, че на 15.03.2022 г., около 15:14 часа в [населено място], на [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], управлявал л.а „Х. ХР-В“ с рег [рег.номер на МПС] , собственост на Е. К. И., като при опит да бъде тестван за употреба на наркотични вещества с техническо средство тип DRUG TEST 5000 с № ARKD-0049, същият отказал да бъде изпробван, с което е нарушил чл.174, ал.3 от ЗДвП.

Районният съд е приел, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана, тъй като АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат необходимите реквизити, налице е съответствие между словесното описание на нарушението и посочените като нарушени разпоредба, не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, извършването на нарушението е безспорно установено и правилно квалифицирано, а наложеното административно наказание е определено в предвидения фиксиран размер.

Решението е правилно.

Вярно и точно районният съд е установил фактическата обстановка, която в пълна степен се подкрепя от събраните по делото писмени и гласни доказателства. За попълването на делото с доказателства съдът е проявил необходимата процесуална активност, като е осигурил на страните пълна и равна процесуална възможност да обосноват и докажат защитните си тези. Въз основа на обективен, цялостен и съвкупен анализ на доказателствата съдът е формирал обосновани правни изводи, като е приел за осъществен състава на административното нарушение, за което е наложено административното наказание, и правилно е приложил материалния закон.

Неоснователни са оплакванията, че съдът неправилно е формирал вътрешното си убеждение. Съдът е направил подробен анализ на събраните гласни доказателства, които е обсъдил заедно и поотделно, като мотивирано е посочил кои от тях в коя част кредитира. Преценката на районния съд в тази насока е обоснована и правилна и се основава на ясни логически връзки и съждения.

Не са налице и пропуски или неправилност в преценката на въззивната инстанция при дължимата цялостна служебна проверка за законосъобразност на наказателното постановление.

Относно наведените в касационната жалба доводи за липса на подписи на двама свидетели, съдът съобрази следното:

Систематичното тълкуване на разпоредбите на чл. 40, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, както и на нормата на чл. 43, ал. 1 ЗАНН налага извода, че изискването актът да е съставен в присъствието на двама свидетели е предвидено единствено в хипотезата, в която липсват свидетели, присъствали при извършване или установяване на нарушението или е невъзможно актът да бъде съставен в тяхно присъствие. Единствено в тази хипотеза ЗАНН въвежда изискването АУАН да бъде съставен в присъствието на „двама други свидетели“. В останалите случаи актът следва да се състави в

присъствието на лицата, присъствали при извършване или установяване на нарушението, като е достатъчно АУАН да бъде подписан от съставителя и един от посочените в него свидетели (чл. 43, ал. 1 ЗАНН).

Относно твърденията за неправилно тълкуване на нормата на чл. 5, ал. 1 от Наредбата за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, съдът прояви процесуална активност, като в хода на въззивното производство е разпитан като свидетел актосъставителят, както и жената, с която санкционираното лице живее на семейни начала. От показанията на първия се установява видимо притеснение и промяна в поведението на лицето при опита да бъде тестван за наркотично съдържание в организма. В качеството си на длъжностно лице, което действа при изпълнение на службата си, в работно време, на работното си място, съдът не намира причини на дискредитира показанията му. Същите не биха могли да бъдат опровергани от показанията на другия свидетел, жената, с която лицето живее на семейни начала. Макар и същата да твърди, че е бил абсолютно адекватен, тя се намира в лични и семейни отношения с него, с оглед на което съдът не може кредитира показанията ѝ като достоверни, обективни и истинни поради заинтересоваността ѝ от изхода на делото. Проведена е и очна ставка между двамата свидетели с цел изясняване дали по време на спирането за проверка полицаят вече е бил отворил дръг теста за проверка. Този факт обаче няма отношение към съставомерността на нарушението, извършено от лицето. Нормата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП санкционира сам по себе си отказа водач на МПС да бъде проверен за употреба на наркотици, а употребата им от водач на МПС се преследва по друг ред и не е предмет на настоящото производство. В този смисъл нарушение, изразяващо се в отказ от проверка, е безспорно установено.

Предвид изложеното, не се установява наличието на сочените в жалбата касационни основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 952 от 22.02.2024 г. по НАХД №5414/2022 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.